

U „Slobodnoj dalmaciji“ od 30. kolovoza 2013.g. objavljeno je da je u organizaciji grada Vrgorca i drugih 29. kolovoza 2013.g. održan komemorativni skup ispred Spomenika u selu Kozice i Sv.mise povodom obilježavanja 71. obljetnice četničkog masakra u ofenzivi „ALBIA“ prema planu komande 2. talijanske armije.

I ovog puta, kao i ranijih godina, pojedini govornici, očito, ne mogu da, osim izražavanja tuge i boli s pijetetom, uz polaganje cvijeća, žrtvama fašizma, da ubacuju „upljuvke“ koji nemaju uporište u ni jednom povijesnom vrelu, pa tako kažu: „Zločin za koje se nije smjelo reći da su ga počinili četnici... čak su pokušali iskriviti povijest, ističući, da su to učinile ustaše“. Ovakve „vratolomije“ nije moguće naći u ni jednom libru „Dalmacija u NOB-u“.

Radi istine, četničke horde organizirane su i dovedene na području Vrgoračke krajine prema utvrđenom planu, od strane Komande talijanske armije, s ciljem, da se u završnoj fazi obračunaju se s partizanskim jedinicama i NOP-om. Obzirom, da talijanska Operacija nije uspjela, četničke horde sručile su se u nekoliko sela Zabiokovlja gdje su počinili masakr na nedužnim civilima svih uzrasta, te pljačku i palež. Njihov zločinački poduhvat promatrali su s vrha Biokova talijanski i ustaški vojnici koji su, istovremeno, počinili ništa manji zločin, u više naselja Podbiokovlja. Četiri ranjena partizanska borca su iskomadalisjekikom.

Dakle, nigdje u povijesti nije zapisano da su četnici, rame uz rame, ratovali s ustašama, niti obrnuto. Nepobitna je povijesna istina, da su jedni i drugi bili kvislinzi u rukama okupatora protiv vlastitog naroda.

Godinu dana, nakon talijanske operacije „ALBIA“, na poticaj Općeg povjerenstva NDH pri komandi 2. talijanske armije, komanda talijanske armije, donijela je plan operacije „Biokovo-Mosor“, opet, sa ciljem uništenja partizanskih jedinica i NOP. Ova Operacija je bila mnogo opsežnija. Angažirano je od 15-20.000 vojnika, raspoređeni u 18 bataljuna, od toga: 15 talijanskih, 1 njemački, 2 ustaško-domobranska s pripadajućim manjim jedinicama s područja Omiša i Makarske. Neuspjeh i ove neprijateljske Operacije, neprijateljski vojnici, iz osvete, iskazali su najveću brutalnost nad nevinim civilnim žrtvama u područjima Zabiokovlja, Podbiokovlja i Imotske krajine. Tek toliko, da se zna; samo u Lovreću (Imotska krajina), likvidirano je 47 seljaka i 25 živih civila zapaljeno je u zgradi, a četrdeset zarobljenih partizana likvidirali su ustaški vojnici metkom u potiljak, ostavljajući ih na gomili. U cjelini ova Operacija, iza sebe, ostavila je brojnije i dublje tragove monstruočnosti, nego operacija „ALBIA“.

Zločini talijanskih, njemačkih i ustaško-domobranskih vojnika u srpnju/kolovoz 1943., dakle, 70. obljetnica žrtava fašizma nije našla svoje mjesto u gore navedenom spomenu, kao da se želi poslati poruka: da je spomen na žrtve fašizma, (komemoracije i sv. mise), zaslužuju samo žrtve koje su pale od ruku četničkih hordi ili od ruku druge vjere, te partizana - NOVH koje, posljednjih dvadesetak godina, poremećeni umovi najčešće nazivaju „komunističkim zločincima“.

Dakle, krajnje je vrijeme da sespomeni na fašističke žrtve „oslobodi“ od ideoloških „upljuvaka“ koji nas, htjeli mi to ili ne, neminovno vode u nesretnu budućnost.

Predsjednik: Krešimir Sršen, prof.